

РЕШЕНИЕ

№ 943

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20231110101287 по описа за 2023 година

Ищецът ЗД „.....” АД, твърди, че в изпълнение на сключен между страните договор за застраховка “Гражданска отговорност” изплатил застрахователно обезщетение на застрахователя на увреденото имущество л.а. Хюндай И 10 с рег.№ в размер на 275.42 лв. за причинени от ответника Х. Л. Б. вреди при ПТП настъпило на 16.10.2015 г. по негова вина при управление на лек автомобил „Опел Корса“ с рег.№, след което ответникът напуснал местопроизшествието и виновно се отклонил от проверка за алкохол. Във връзка с чл. 500 КЗ ищецът поканил извънсъдебно ответника да му възстанови платеното обезщетение и ликвидационните разноски по щетата, но плащане не постъпило. Моли да се осъди ответникът да му плати 300.42 лв., включващи платеното обезщетение и 25 лв. ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от подаването на исковата молба и разноските по делото.

В срока по чл. 131 ГПК, е депозиран отговор от ответника чрез назначения особен представител, с който искът се оспорва като неоснователен. Оспорва се размерът на вредите, плащането на застрахователно обезщетение от ищеца, получаването на регресна покана от ответника. Прави се възражение за давност. Моли се за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

С протоколно определение от 18.10.23 г. е допуснато изменение на иска чрез добавяне на още едно основание за регреса – липса на правоспособност за управление на МПС.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно и с оглед наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Исковата претенция се основава на чл.274, ал.1, т.1 и ал.2 КЗ /отм./, с оглед датата на

настъпване на ПТП, според които застрахователят по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ има право да получи от застрахования (причинителя на вредата) платеното от застрахователя обезщетение, когато застрахованият се е отклонил от проверка за употреба на алкохол или наркотично вещество, и когато е управлявал без свидетелство за правоуправление. За да може застрахователят да упражни правото си на регрес срещу причинителя на вредата, следва да са налице следните предпоставки – наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за причинителя на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие; настъпило застрахователно събитие, деликтна отговорност на водача при причиняване на застрахователното събитие; изплатено застрахователно обезщетение за причинените вреди /вид и размер/ и причинителят на вредата да е управлявал МПС без свидетелство за управление, съответно се е отклонил от проверка от контролните органи.

По делото се установява от справката от ГФ, че за МПС „Опел Корса“ с рег.№, с посочена рама /съвпадаща с номер по протокол за ПТП/ е имало сключена с ищеца застраховка „Гражданска отговорност“ с период на покритие 9.3.2015 г.-8.3.2016 г.

Установява се от представения по делото протокол за ПТП, че на 16.10.2015 г. в гр. Варна, бул. Сливница, водачът на л.а. „Опел Корса“ с рег.№ поради движение на недостатъчно разстояние от движещия се пред него автомобил л.а. Хюндай И 10 с рег.№, се ударил в него, предизвиквайки ПТП с материални щети, след което напуснал местопроизшествието. Водачът бил установен по-късно същия ден, като му бил съставен АУАН, който той подписал и се съгласил с изложеното в него, както и бил съставен протоколът за ПТП, подписан от двамата участници. Протоколът за ПТП не се ползва с материална доказателствена сила относно посочения в него механизъм на вредоносното действие, но доколкото отразява изявления на участниците в инцидента и е подписан от тях, следва да се приеме в тази си част като частен свидетелстващ документ, удостоверяващ неизгодни за водача на увреждащия автомобил факти. В протокола и АУАН и в издаденото НП е удостоверено също така и обстоятелството, че водачът Х. Б. управлявал автомобила без да притежава свидетелство за правоуправление. По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Д. Д., водач на увредения автомобил, който сочи, че водачът зад него го блъснал, след което напуснал мястото на ПТП.

Предвид изложеното съдът намира, че ответникът като водач на МПС е извършил противоправно деяние - нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДвП, тъй като поради неспазване на достатъчно разстояние, ударил движещия се пред него автомобил. При установената противоправност, вината се предполага.

По делото са установени видът и размерът на причинените вреди. Според заключението на автотехническата експертиза, щетите по лек автомобил Хюндай са получени при ПТП и са в причинно-следствена връзка с него. Стойността, необходима за възстановяване на увредения автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 260.42 лв.

Застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, но не повече от застрахователната сума, която не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото. Тази стойност

е пазарната стойност на необходимите нови части и труд към датата на настъпване на събитието /без отчитане на овехтяването/, тъй като в нейните предели застрахованият може да замести увреденото имущество с еквивалентно по вид и качество. Ето защо с установената от вещото лице стойност на вредите по средни пазарни цени, ведно с платените разноски /15 лв./, се съизмерява регресното право на ищеца.

С изплащането на обезщетението /видно от платежно нареждане от 6.1.21 г. и опис – 275.42 лв./, ищецът встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното и при наличието на някоя от хипотезите по чл. 274 КЗ.

В хипотезата на чл. 274, ал.1, т.1, предл.посл. КЗ, регресното право възниква, когато водачът е бил поканен за проверка за употреба на алкохоли и наркотици от контролния орган, отказал е да стори това и това е отразено в протокола съставен от надлежното длъжностно лице. В случая ответникът е напуснал произшествието и е бил установен по-късно, като няма данни да е бил канен за проверка за употреба на алкохол. От друга страна, напускането на местопроизшествието, макар и да е нарушение на ЗДвП, не осъществява и предпоставката виновно отклонение от проверка за алкохол. В съдебната практика е прието, че само фактът на напускане на ПТП не може да се квалифицира като виновно отклоняване от проверка за алкохол, тъй като такава вина е налице само при наличие на данни за реално предприети от контролните органи мерки за извършване на проверка за алкохол на участник в ПТП, каквито в случая очевидно не са налице.

От представената от МВР преписка се установява, че ответникът е управлявал автомобила без да притежава СУМПС - бил е неспособен водач. Това деяние реализира хипотезата на чл. 274, ал.2 КЗ /отм./.

С регресна покана от 17.03.2021 г. ищецът поканил ответника да му възстанови платената от него сума, но пратката е върната като непотърсена.

Поради всичко изложено съдът приема, че на основание чл.274, ал.2 КЗ /отм./ в полза на ищеца е възникнало вземане срещу ответника в размер на платените обезщетение и ликвидационни разноски – 275.42 лв. Искът следва да се уважи до този размер, ведно със законната лихва, и отхвърли за разликата като неоснователен.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски за настоящото производство съразмерно с уважената част от иска, като от разноски за 50 лева за държавна такса, 300 лева възнаграждение особен представител, 360 лева депозит експертиза, 30 лева депозит свидетел и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, дължими са 770.10 лв.

Поради изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Х. Л. Б., ЕГН *****, гр. Варна,, ДА ЗАПЛАТИ НА ЗД „.....“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление гр. София,, на основание чл. 274, ал.2 КЗ /отм./, сумата от 275.42 лв., представляваща регресно вземане за платено

застрахователно обезщетение, с включени ликвидационни разноси, за застрахователно събитие, настъпило на 16.10.2015 г. по вина на ответника, който управлявал МПС „Опел Корса“ с рег.№ без свидетелство за управление, ведно със законната лихва от 09.01.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 770.10 лв. разноси по делото, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния предявен размер от 300.42 лв. и за основаниято по чл. 274, ал.1, т.1 КЗ /отм./.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____